

Odluka:

VSRH Revr 254/2014-3

Zbirni podatci

Broj odluke: Revr 254/2014-3

Datum odluke: 16.11.2016

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Građanski - revizija

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revr 254/14-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Glušića predsjednika vijeća, Renate Šantek članice vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, dr. sc. Ante Perkušića člana vijeća i Željka Pajalića člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja I. Š. iz K. M., zastupanog po punomoćniku S. K., odvjetniku u V., protiv tuženika I. - I. n. d.d., zastupanog po punomoćnicima Odvjetničkog društva I., O. i partneri, odvjetnicima u Z., radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza ugovora o radu, odlučujući o reviziji tuženika protiv presude Županijskog suda u Varaždinu - Stalna služba u Koprivnici poslovni broj GŽ-4176/13-2 od 10. listopada 2013., kojom je preinačena presuda Općinskog suda u Varaždinu poslovni broj P-1059/12-22 od 28. lipnja 2013., u sjednici vijeća održanoj 16. studenoga 2016.

riješio je:

I. Ukida se presuda Županijskog suda u Varaždinu - Stalna služba u Koprivnici poslovni broj GŽ-4176/13-2 od 10. listopada 2013. i predmet se vraća drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. O troškovima postupka nastalim u povodu sastava pravnog lijeka odlučit će se u konačnoj odluci.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova postupka nastalih u povodu sastava odgovora na reviziju.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

»I/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja da se utvrdi da otkaz ugovora o radu temeljem Odluke o redovitom otkazu ugovora o radu od 19. travnja 2012. te odgovora na Zahtjev za zaštitu prava od 21. svibnja 2012. tuženika I. - I. n. d.d. Z., nije dopušten, te da nema učinka na kontinuitet prava i obveza temeljem Ugovora o radu tužitelja od 1. listopada 2010., te da bi tuženik I. - I. n. d.d. Z., bio dužan vratiti tužitelja I. Š. iz K. M., na rad u roku od 8 dana, kao i nadoknaditi mu troškove

parničnog postupka u roku od 8 dana, kao neosnovan.

II/ Naprotiv tužitelj je dužan nadoknaditi tuženiku prouzročeni parnični trošak u iznosu od 2.700,00 kn (dvijetisućesedamstokuna) u roku od 8 dana.«

Presudom suda drugog stupnja preinačena je prvostupanjska presuda te je prihvaćen u cijelosti tužbeni zahtjev i naloženo je tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.500,00 kn.

Protiv drugostupanjske presude reviziju je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da revizijski sud prihvati reviziju, ukine drugostupanjsku presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužitelj predlaže da revizijski sud odbije reviziju kao neosnovanu i obveže tuženika na naknadu troškova sastava odgovora na reviziju.

Revizija je osnovana.

U povodu revizije tuženika revizijski sud je ispitao pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji (čl. 392.a st. 1. Zakona o parničnom postupku - "Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14 - dalje: ZPP).

Ispitujući pobijanu presudu revizijski sud je utvrdio da je osnovan revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, a koji se sastoji u tome da su razlozi o odlučnim činjenicama nejasni i proturječni, te da o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi nedopuštenim redoviti otkaz ugovora o radu od 19. travnja 2011.; da se naloži tuženiku da tužitelja vrati na rad, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka.

Sud prvog stupnja je odbio tužbeni zahtjev smatrajući da je tuženik dokazao postojanje opravdanog razloga za redoviti otkaz ugovora o radu i da je odluka o otkazu donesena pravilnom primjenom odredbe čl. 107. st. 1. toč. 3. Zakona o radu ("Narodne novine" broj 149/09, dalje: ZR).

Drugostupanjski sud je preinačio prvostupanjsku presudu i prihvatio zahtjev tužitelja utvrdivši da je redoviti otkaz ugovora o radu nedopušten te je obvezao tuženika da tužitelja vrati na rad i naknadi mu troškove postupka.

Drugostupanjski sud u odluci navodi razloge o odlučnim činjenicama koji su nejasni, a također postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava.

Među strankama nije sporno da je tuženik tužitelju uručio odluku o redovitom otkazu ugovora o radu na radnom mjestu zamjenika voditelja PUO na benzinskoj postaji N. M. - zapad, te da se u navedenoj odluci navodi kako je tužitelj počinio osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa predviđene u odredbi čl. 47. Pravilnika o radu tuženika, a koje se sastoje u tome da je tužitelj u dogovoru s vozačem kamiona tvrtke I. t. d.o.o. S. I. Z., koji je za plaćanje goriva koristio I. karticu, 16. ožujka 2012. od tog vozača otkupio dio količine goriva po nižoj cijeni od prodajne cijeni, a da je to omogućio i drugim radnicima na toj benzinskoj crpki, dok je cijeli račun podmiren I. karticom TD I. t. d.o.o. U odluci o otkazu tuženik navodi kako je tužitelj time omogućio zloupotrebu I. kartice pribavljajući materijalnu korist za sebe i drugog na štetu vlasnika I. kartice, a protivno Uputi o izdavanju računa u benzinskoj postaji, te da je opisanom radnjom počinio naprijed navedenu osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa predviđenu odredbom čl. 47. Pravilnika o radu I.

Nije sporno da tuženik tužitelja nije pisano upozorio na obveze iz radnog odnosa i mogućnost davanja redovitog otkaza

ugovora o radu u slučaju nastavka povrede obveza. Također nije sporno da se radničko vijeće tuženika protivilo navedenom otkazu.

U tijeku postupka sud prvog stupnja proveo je dokaze saslušanjem tužitelja, svjedoka V. I., M. V., Ž. B., D. D., M. I. te izvršio uvid u dokumentaciju u spisu. Na temelju naprijed navedenih dokaza i njihove ocjene sud je zaključio da su utvrđene sve činjenice navedene u odluci o otkazu te da je ostvarena povreda radne obveze zbog koje je osnovano tužitelju izrečen otkaz ugovora o radu.

Pritom je izveden dokaz uvidom u snimke na benzinskoj postaji, na temelju kojih je sud prvog stupnja utvrdio da je iz navedenih snimki vidljivo kako na benzinskoj postaji stoji vozilo reg. oznake ..., koje je u vlasništvu supruge tužitelja, te da je na naprijed opisani način izvršeno utakanje goriva u navedeno vozilo.

Drugostupanjski sud ne prihvaća činjenično utvrđenje prvostupanjskog suda da se iz istih snimaka i priloženih fotografija može utvrditi da se na benzinskoj postaji nalazi motorno vozilo marke Peugeot reg. oznake ..., zanemarujući činjenicu da je tužitelj u tijeku postupka u svom iskazu priznao da je navedenog dana dovezao motorno vozilo tih reg. oznaka koje se nalazi u vlasništvu njegove supruge, te da je upravo u to vozilo izvršeno utakanje goriva na način opisan u odluci o otkazu ugovora o radu.

Tužitelj u svom iskazu ne spori da je upravo on osoba koja se vidi na predmetnim slikama i video zapisu, pa je nejasan zaključak drugostupanjskog suda da se ne može utvrditi da se radi o predmetnom vozilu.

Nadalje, drugostupanjski sud ističe, ukoliko bi i bilo točno utvrđenje prvostupanjskog suda da je tužitelj počinio opisanu povredu radne obveze, da je prvostupanjski sud na utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo kada je odbio tužbeni zahtjev jer da je tuženik povrijedio odredbu čl. 111. st. 1. ZR, prema kojoj je prije redovitog otkazivanja uvjetovanog ponašanjem radnika poslodavac dužan radnika pisano upozoriti na povredu iz radnog odnosa i ukazati mu na mogućnost otkaza u slučaju nastavka povrede te obveze, osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini.

Drugostupanjski sud smatra da poslodavac nije imao opravdane razloge da ne izda prvo pisano upozorenje, te da nije mogao odmah redovito otkazati ugovor o radu tužitelju. Upravo iz tog razloga je ocijenio da se radi o nezakonitom otkazu ugovora o radu.

Nadalje, navodi kako iz provedenih dokaza proizlazi da su osim tužitelja povredu radne obveze počinili i ostali zaposlenici, te da svi nisu dobili otkaz već je pojedinim zaposlenicima izdano pisano upozorenje iz odredbe čl. 111. st. 1. ZR, te da za tuženika nije nastala nikakva šteta, budući da će komitent tuženika čija kartica je navodno korištena u izvršavanju povrede radne obveze nije podnio nikakvu tužbu protiv tuženika, niti je tuženik imao kakvih posljedica.

S obzirom na tako utvrđene činjenice drugostupanjski sud smatra da je otkaz tuženika nezakonit i suprotan odredbi čl. 111. ZR, kao i odredbi čl. 107. st. 1. toč. 3. ZR.

Ovako navedeni razlozi su potpuno nejasni i u proturječju s provedenim dokazima u postupku, pa je revizijski sud utvrdio da se ostvario revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP.

Podredno se napominje u pogledu primjene materijalnog prava iz odredbe čl. 111. st. 1. ZR da je nejasan zaključak prvostupanjskog suda da tuženik nije dokazao postojanje okolnosti zbog kojih nije bio dužan izdati pisano upozorenje tužitelju.

Nedostatak pisanog upozorenja nije sam po sebi dovoljan da bi se utvrdila nedopuštenost otkaza, pogotovo u situaciji kada postoje dokazi da su počinjene radnje navedene u odluci o otkazu.

Zbog prirode i značaja povrede obveze iz radnog odnosa koja se tužitelju stavlja na teret, a za koju je prvostupanjski sud utvrdio da je učinjena, nije bilo razloga i opravdanja očekivati od poslodavca da takvo ponašanje i takva povreda ostanu

bez ikakvih posljedica te je nejasan zaključak drugostupanjskog suda da bi tuženik bio dužan upozoriti tužitelja na mogućnost davanja otkaza u slučaju nastavka takve povrede.

S obzirom da je po ocjeni ovog suda ostvaren revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, valjalo je drugostupanjsku odluku ukinuti i predmet vratiti sudu drugog stupnja na ponovno suđenje (čl. 394. st. 1. ZPP) te riješiti kao u izreci.

U ponovnom postupku drugostupanjski sud otklonit će navedenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka i donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku.

Odluka o troškovima parničnog postupka nastalim u povodu sastava odgovora na reviziju temelji se na odredbi čl. 155. st. 1. ZPP, a odluka o troškovima parničnog postupka nastalim u tijeku postupka temelji se na odredbi čl. 166. st. 3. ZPP.

Slijedom navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci.

Zagreb, 16. studenoga 2016.

Predsjednik vijeća:
Željko Glušić, v. r.